

Dobro sam, jela sam

Košević, Manuela Slavica

Undergraduate thesis / Završni rad

2022

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Academy of Fine Arts / Sveučilište u Zagrebu, Akademija likovnih umjetnosti**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:215:956651>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-07-15**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the Academy of Fine Arts in Zagreb](#)

Sveučilište u Zagrebu

Akademija likovnih umjetnosti

Preddiplomski sveučilišni studij Grafika

Akademska godina 2021./2022.

Završni rad

Dobro sam, jela sam

Manuela Slavica Košević

Mentorica red. prof. art Mirjana Vodopija

Ključne riječi: instalacija, dom, objed, taktilnost, utjeha

Dobro sam, jela sam

2022., instalacija

70 x 50 x 60 cm

stol, objekti na stolu (poliestersko punjenje za igračke, filc)

Rad *Dobro sam, jela sam* nastao je u sklopu edukacijskog umjetničko-istraživačkog projekta *Matrice: Informacije*. Nakon niza predavanja, prezentacija ideja i diskusija na temu informacija, studenti su osmislili koncepte, realizirali radove te ih prezentirali na grupnoj izložbi *Matrice: Informacije* u Galeriji SC u Zagrebu u svibnju 2022 godine.

Rad *Dobro sam, jela sam* je zatim izložen na Završnoj godišnjoj izložbi studenata ALU PERSPEKTIVA 2022, na Akademiji likovnih umjetnosti.

Koncept

Koncept rada *Dobro sam, jela sam* temelji se na informacijama koje, otkako sam otišla od obiteljskog doma, kao i moj brat, dijelim sa svojom obitelji u grupnom *chatu*. Najčešće su to fotografije hrane koju smo pripremili. Dijelimo ih kao dokaz samostalnosti i odrastanja, ali i iz želje da utješimo roditelje potvrdom da se dobro brinemo sami o sebi. Otkako ne živimo zajedno, rijetko se okupljamo oko zajedničkog objeda; razdvojeni smo što vremenski, što prostorno. Naziv rada proizlazi iz telefonskih razgovora u kojima redovito dobivam pitanja „kako si?“ i „jesi li jela?“ Hranu shvaćam kao sredstvo komunikacije, zajednički jezik, često korišten među članovima obitelji, koliko god bili međusobno različiti. Pripremanje nove i drugačije hrane od one na koju smo navikli kod kuće također reprezentira i istraživanje i razvijanje vlastitog ukusa i životnog puta. Nove recepte i obroke često poželimo podijeliti sa svojim najbližima, ali kad podignemo glavu, s druge strane stola nema nikog tko će to pomirisati, okusiti i pojesti s nama. Jedino što možemo je poslati fotografiju, tek plošan vizualan prikaz koji ne prenosi najvažnije elemente; miris, okus, teksturu i toplinu doma.

Kako bih ispunila prazninu i dala fotografijama doživljaj topline, mekoće i utjehe, pretvaram ih u trodimenzionalne mekane oblike naglašene taktilnosti. Na stol postavljam imaginarni obiteljski ručak gdje je svakom članu obitelji servirano drugo mekano jelo, u skladu sa svačijim ukusom i uobičajenim receptima. Različita jela simboliziraju našu razdvojenost, a sam stol je premalen za peteročlanu obitelj.

Izrada rada

Materijal, punjenje za igračke, evocira djetinjstvo i plišane igračke. Hrana postaje utješni, mekani predmet koji možemo stisnuti i prigriliti. Atmosferi doma pridonosi i tehnika izrade predmeta, suho filcanje iglom. Tanjuri, čaše i pribor za jelo napravljeni su oblikovanjem i štirkanjem listova filca te također evociraju djetinjstvo, čajanke s plišanim igračkama s plastičnim priborom za jelo i slične igre. Reference na djetinjstvo stavljam u kontrast s osamostaljenjem i odrastanjem. Svi su materijali čiste bijele boje, a stol je obojan u bijelo. Bjelina stvara dojam nematerijalnosti, nečeg što ne postoji, nečeg zamišljenog, kakav taj zajednički ručak zapravo i jest.

Poveznica s ranijim radovima

Tema utjehe često se provlači kroz moje radove. Počevši od početka pandemije koronavirusa i događaja koji su uslijedili, poput potresa i čestih selidbi, istražujem vlastita utočišta, ali i što kolektivno smatramo utješnim. Koristim medije koji olakšavaju komuniciranje utjehe: tekstil, mekane i taktilne materijale, obrađene tehnikama ručnog rada. Tehnike su često jednostavne, ali vremenski zahtjevne, poput ručnog tkanja, filcanja i kukičanja. Time često evociram osjećaj doma. Vrijeme uloženo u proces izrade radova mi je važno: meditativan proces rada dovodi do dostizanja osobne utjehe. U svaki ručni rad utkana je doza ljubavi i nježnosti prema samom materijalu, pa tako i prema sebi samoj. Provođenje vremena s materijalom pomaže mi da se povežem sa svojim radovima, ali i da dublje promišljam o konceptu.

Fotografije: *Dobro sam, jela sam*, postav u Galeriji SC u Zagrebu, svibanj 2022.

Dobro sam, jela sam, postav u Galeriji SC u Zagrebu, svibanj 2022. (detalji)